

[Ole Espersen]

Det, vi ønsker at opnå, sker efter vores opfattelse bedst ved at sikre, at der er midler til den mere uetablerede del af vores teaterliv, bl.a. børneteater, opsøgende teater, musik, dramatik, danseforestillinger, midler til udvikling af helt nye teaterformer og andre eksperimenter.

Princippet i forslaget er, således som ministeren sagde det, at størrelsen af disse midler, der hermed afsættes, afhænger af, hvad der bevilges til den mere etablerede form for teater, først og fremmest landsdelsscenerne. Ministeren havde en række indvendinger mod dette princip. Jeg vil da gerne her afsløre, at vel har ministeren ikke virket inspirerende på dette lovforslag, heller ikke når det drejer sig om det støtteprincip, vi ønsker at indføre, men det er dog ikke desto mindre således, at netop det forslag, som ministeren lige har fremsat til en ny museumslov, bygger på præcis det samme princip, at man sætter visse midler af – i museumsloven til indkøb af museumsgenstande o.lign. – i forhold til, hvad man har sat af driftsudgifter til andre virksomheder inden for museumslivet. Altså princippet er præcis det samme, som ministeren selv – jeg synes med megen fornuft – ønsker at bruge i museumsloven.

Vi mener, vi er kommet dertil, at det ville være kulturelt uansvarligt at lade stå til, således som vi indtil for nylig anede en tendens til. Den tendens har desværre manifesteret sig nu i ministerens lovforslag, som jo ikke blot er udtryk for at lade stå til, men som naturligvis har det sigte at skære ned på udgifterne. Ellers havde forslaget ingen mening.

Teaterproduktion er imidlertid ikke noget værd uden et publikum. Vi ønsker derfor at styrke abonnementsordningerne, bl.a. ved at gøre dem landsdækkende, således at enhver uanset bopæl får ret til at abonnere på alt godkendt teater.

Vi ønsker teaterrådet styrket. Det er i øjeblikket kun på 3 medlemmer. Vi ønsker det også styrket – foruden ved en forøgelse af medlemstallet til 5 – ved ansættelse af et par konsulenter. Ministeren var imod dette, forstod jeg, fordi, som ministeren sagde, dette er rammer og struktur, nu er det igen de gamle socialdemokratiske tanker om, at det er rammer og struktur, der skal styrkes. Igen vil jeg henvise til ministerens lige fremsatte museumslovforslag, som vel stort set kun drejer sig om at styrke rammer og struktur, lave

registrarer osv. inden for museumslivet. Heller ikke dér synes der at være den helt store forskel. Vi mener, at et selvstændigt og uafhængigt, styrket teaterråd er nødvendigt, bl.a. fordi teaterrådet nu får en selvstændig kompetence til at administrere støttebeløb.

Om det radikale forslag skal jeg sige, at man også dér ønsker at sikre afsættelse af visse beløb. Man sætter det i modsætning til vores i relation til de bevillinger, der gives til Det kgl. Teater. Der kan være fordele ved det radikale udgangspunkt, der kan være fordele ved vores udgangspunkt. Jeg er sikker på, at når vi har en fælles målsætning, hvad der ser ud til at være tilfældet, vil vi også kunne enes om en løsning. Vi konstaterer specielt med stor glæde, at det radikale venstre som vi ønsker at bevare den livsvigtige underskudsdekning, som i øjeblikket eksisterer i loven. Det er jo den eneste sikkerhed, vi har for, at teatrene tør satse på andet end sikre kassesucceser.

Jeg må altså sige om ministerens forslag, at det er skuffende. Det sætter teatrene i den situation, at det stort set alene bliver økonomiske overvejelser, der vil være afgørende for, hvad man tør præsentere publikum for. Det gælder også ministerens ønske om svækkelse af abonnementsordningen. Også det vil medføre, at de økonomiske overvejelser i høj grad vil komme til at stå i vejen for kunstneriske ønsker.

I det hele taget er det svært at se, hvad der er ideologien bag ministerens forslag. Det ser man i hvert fald ikke i bemærkningerne, men man kan se det i forskellige interviews. Jeg har især hæftet mig ved en samtale, som ministeren havde med en redaktør i Berlingske Tidende den 28. februar i år. Ministeren siger her:

»Der er behov for en teaterlovgivning. Det er ikke nok bare at forbedre de eksisterende støtteordninger. Man må ændre og forny.« Ministeren fortsætter: »Min model er en pose penge om året og så ikke mere vrøvl.« Ministeren siger videre: »Vi mangler belønningen for præstationen over 8.« Og hvad er modellen? »Min model er en pose penge om året og så ikke mere vrøvl.« »Kvaliteten må i vejret«, siger ministeren. »Min model er en pose penge om året og så ikke mere vrøvl.« »Hellere styrke kvaliteten og svække kvantiteten.« »Min model er en pose penge om året og så ikke mere vrøvl.«